

Etter den tid når våre norske ironiserende nazister (som mener at de kommer med en morsomhet når de kaller seg selv «landssvikere», selv anser de nemlig at ordet bør stå i gåseøyne) på den mest påtagelige måte løftet hodet.

«Tønsberg Blad» mener at en hel del av landets aviser i de senere måneder stadig har mottatt innlegg som tildels er holdt i nokså utfordrende og arrogante ordelag. Til denne utvikling bemerker Tønsberg-avisen — som selv har hørt til de presseorganer som skarpest har kritisert de uheldige og inkonsekvente sidene ved landssvikoppgjøret — at de norske nazister burde vise varsomhet og takt, — for også på den måten søke å bøte på feiltrinn under krigen.

Dette er verdifulle uttalelser. Det er nemlig meningen hverken å glemme — for dem selv som ble rammet av krigens ulykker — eller å mane frem fortidens skygger, slik mange selvrettferdige landssvikere i det siste året har gått omkring og gjort. Det som skjedde, det skjedde, det vil aldri «glemmes» av noen av partene.

Men det er fremtiden vi nå skal arbeide for. Og det kan ikke skje så lenge de selvmedlidende svikere fra Norges skjenselsår opptrer som om de, og bare de, representerer norsk patriotisme».

Et småsimpelt trekk av Bergens kommune Nektet å betale kr. 2,719 til en NS-mann

Bergens kommune ved Brendsel-nemnda kjøpte i begynnelsen av 1945 en generator gjennom et firma hvis innehaver stod i Nasjonal Samling. Generatoren kom til Bergens jernbanestasjon 15. 2. 1945 og kostet kr. 2,719.00.

Beløpet ble ikke betalt før freden kom. Da ble selgeren satt innenfor piggråden og de som kjøpte generatoren husket etter hvert svært lite om dette. Men selgeren ble atter en fri mann, fikk igjen ledelsen av sitt firma og ville selvsagt ha betaling for generatoren.

Det endte med at Bergens formannskap behandlet saken og fant at kravet var foreldet. Medlelse om denne lite aktverdige beslutning ble gitt av finansrådmannen i Bergen den 13. 8. 1949.

Tilfullet illustrerer hvorledes en NS-mann kan behandles. Tror noen at en jøssing hadde blitt avspist på denne måte?

Ja, de demokrater

For en tid siden dekreterte Truman, at man ikke ville gi tidligere eller nåværende kommunister innreisestillatelse til U.S.A. Helt enig med ham.

Nå ser jeg av dagspressen, at statsminister Gerhardsen, er innbudt til et norsk-amerikansk avisjubileum derover. Samtidig omtrent, kommer en ny bestemmelse om at kommunister, som uforskyldt var kommet med i et kommunistparti, allikevel skal få adgang til dette «jordiske himmelrike». Ja, de demokratene kan få det til. Håper det ikke er av hensyn til «våre store» koryfæer, at Truman har endret oppfatning?

ne om dette Moskvadirigerte parti.

Her i landet er det forbausende stille om kommunistenes virksomhet bortsett fra bladet «Friheten» små forsøk på uærbødige friheter, men man bør ikke slå seg til ro med det. Innen det kgl. norske arbeiderparti er det så mange misfornøyede, at det en vakker dag kan breste, og da de såkalte «borgerlige» partier ikke har noe alternativ å by dem, vil de uvegerlig havne hos kommunistene. De vet i hvert fall, hva de vil, og de stil:er det heller ikke under stolen.

Europeere ønsket i Tibet Kommunistene driver et mystisk spill

Mystikken omkring Thibet og de kinesisk-russiske operasjoner der blir stadig større. Nå fortelles det, at den 15-årige Dalai Lama er vendt til bakte til hovedstaden etter overenskomst med kommunistene. Det er hans østerrikske rådgiver, Heinrich Harrer, som meddeler dette i et brev til sin familie i Graz.

Mystikken er desto større som kommunistene hittil har støttet den 13-årige Panchen Lama. — Dalai Lama flyktet i høst fra Lhasa, da en kinesisk styrke trengte inn i Thibet og nådde frem til en by mellom grensen og hovedstaden.

De fleste tropper, som fulgte Dalai Lama på hans flukt, er nå på vei tilbake til Lhasa. Harrer forteller, at europeere i fremtiden vil være «absolut uønskede» i Thibet og at de få som er der nå forbereder seg på å reise. Blant disse er englanderer Fox, som stiller med radiostasjonen, og tyskeren Peter Aufschneider, en ingeniør, som flyktet fra en indisk leir sammen med Harrer.

Vi har i en utenrikskronikk i nr. 9 51 redegjort for politikken i Thibet og henviser til den. At europeerne blir utvist, forundrer oss ikke. Der, hvor de kommer, blir det alltid før eller senere ufred, og de kloke tibetanere vet nok hva de gjør.

De frie estere danner verdensforbund Alle estere utenfor jernteppet skal samles

De frie esters verdensforbund blir nå til virkelighet. I Sverige har esterne holdt valg på medlemmer av de regionale råd og til ordfører vagtes professor Voldemar Päts, bror av Estlands siste president. Minister Laretei talte på møtet og rådet besluttet å arbeide for å samle alle estere utenfor jernteppet til en sentral representasjon som kan føre kampen for deres nasjonale interesser.

Et slikt regionalt råd er også valgt i Tyskland, og England, USA og Canada vil gjøre det i løpet av denne måned, hvoretter verdensforbundets centrale råd trer i virksomhet. Esterne gir ikke opp. De håper å vinne friheten igjen.

Falitterklæring

I «Stavanger Aftenblad» leser vi: «Folk fryser. Var det så gale i svarteste krigstiden som de har vært i denne helgen med kald søraust og skrapte koksbinger?» Gjennom eteren går det et nødrops fra Stavanger bys ordfører, formann i kommunens brenselnemnd: «Brenselbeholdningene i Stavanger oppbrukt. Situasjonen kritisk. Henstiller dirigere koks- eller kollast til Stavanger for øyeblikkelig hjelp.»

Var det så galt i den svarteste krigstiden, spør bladet. Enhver som har litt hukommelse vil svare: Selvsagt ikke. Og årsaken var, at NS-folkene, som var satt til å ta seg av styret på den indre front og derunder forsyningene, skaffet både mat og brensel og det tiltross for at de allierte med Londonregjeringen som medløper gjorde alt for å hindre tilførselene. Men da den selvsamme regjering kom hjem, dømte de alle dem som sørget for forsyningene til lange fengselsstraffer. Det er en av årsakene til at folk fryser idag!

Å være varsom

I «Folkehæren», organ for Militær sambandet i Bergen, leser vi:

«Studerer en idag alle bøker og dokumenter som er kommet ut om våre hjemlige ledes krigsinnsats vil en sitte igjen med følelsen av at det er best å være varsom med både å dømme og rose. I hvert fall bør en betenke seg nøye for en deler ut laurbærkranser. — Noen vil nok ennå huske hvorledes det gikk dengang Heimefrontens leder skulle bli regjeringssjef i 1945» —

Ja, noen husker, men ikke mange, og derfor er det velgjørende at det er noen som holder hodet klart og sier ifra mot all den massepsykose, som ikke vil forta seg —

Bare en norsk plass kan ta Thunder-jet!!!

Sjefen for LKV, oberst Lam-brechts, forteller ifølge Aftenposten 5. april d. å. at den nye jagerflytype, Thunder-jet F 84 E, som det norske luftforsvar nå skal gå over til, vil bli stasjonert på Sola. Disse fly trenger en vel 2,500 meter lang startbane, og SOLA ER FORELØBIG DEN ENESTE FLYPLASS SOM ER STOR NOKK!

Et synes sikkert: UANSETT hva det pases av penger og materiell på det norske forsvar, kommer dette mer og mer i strid med fornuftens lov! Den planla planløshet synes å øke fra dag til dag. Tross pressens servil lojalitet, har menigmann en bestemt følelse av materiell ødeleggelse, rot og tidsfordriv. Dette og intet annet har skapt «torsvarets tillitskrise». Den lar seg ikke lenger utrydde!

injurier enn å halde oppe ein domstol skipnad som røynsla har synt ikkje står for kritikk».

Men hvorfor uteblir så kritikken bortsett fra denne ene røst i ørkenen? Og er det ikke slik å forstå at dersom Gula Tidend skulle bli saksøkt for sine injurier mot målsabotørene i det offentlige liv, så må saken selvsagt bli å pådomme ved vår nåværende jurydomstol.

For å komme ørkenrøsten litt til unnsetning, vil jeg minne om at Norsk Tidends frilynde forbundsfele Aftenposten for fire år siden slo til lyd for en norsk lyndomstol i injuriersaker. Det idyllforstyrrende tidsskrift «§ 100» ga tanken sin tilslutning ved å foreslå den tyske standrettsdommer dr. Latza som injuriedommer. Han var rettopp da dømt til 15 års tvangsarbeid, og måtte som fagkyndig kunne avtjene tvangsarbeidet ved den norske lyndomstol hvor forutsetningen måtte være at offentlige menn må være tabu, mens private mennesker alltid ansees meget tvilsomme, slik som skikk og bruk er i folkedemokratiene. Beklageligvis er denne dr. Latza senere frifunnet, men han er kanskje ikke uvillig til å gjøre frivillig tjeneste.

Vi er forresten enig med herr Sletten i det forhold at når kløften mellom Stortingsmelding 64 og domsre-

Hva i selve okkupasjonstiden —

— Fortsatt fra side 3 —

Stolte kan vi være av alle de hjemmefrontkarene som uten kny ble pint og skutt av tyskerne, like stolte som av våre sjøfolk og av de norske soldater som ofte nok med døden tilfølge tok kampen opp nær sagt uten våpen mot verdens dengang sterkeste militærmakt

Men hjemmefrontens likvideringer, særlig i de siste år av okkupasjonstiden, da de umulig kunne bidra til noe som helst annet enn det norske folks moralske fornedring, det er riktignok gjerninger som vi bare kan skamme oss over. — For ikke å tale om det norske presteskaps innstilling til selvsamme udåder.

Nokså rart er det å lese hva «Farmand» nr. 9 1951 skriver på side 1: «Som en epilog til Haug-saken fikk vi en kort redegjørelse en nøktern forklaring som stillet tingene på sin rette plass». — Ja, iføen det.

Bladet fortsetter: «Allikevel var det et skremmende dokument. Skremmende fordi det virkelig skulle være nødvendig å gi en slik redegjørelse så kort tid etter at disse menn hadde avsluttet sitt ansvarsfulle arbeid. — Det var en glede og en tilfredsstillelse da navnene for første gang ble offentliggjort i

Avdeling» i Oslo o.s.v. — innenfor denne rettsstat er det kanskje forståelig men ikke tillatelig å umuliggjøre åpen kritikk mot såvel rettsstaten som dens «ansvarlige» enkeltmenn i utøvende stillinger.

Under festlige tilstillinger pleier en i Norigs Ungdomslag synge en mahnende sang så det ljomar:

Ver ikkje redd det skal verta for stilt verdi er folksam på rangt og på illt. Sopast skal tilet til reint det vert rudt friskt skal det vera um enn det vert stutt.

Men pass endelig på at det blir med ljominga innenfor fire vegger. Utenfor må det offentlige vrakgods være tabu.

Men bør ikke dr. Scharffenberg settes på plass nå snart? Og hva kan riksadvokat Aulie mene med, at en nå må til med en omfattende revisjon av alle landssviksaker? Er det fordi kritikken mot «rettsoppgjerda» var grunnløs at en må til å revidere sine egne «regnskaper»? — Og er det vanlig at bokholderne reviderer seg sjøl? Det ser ut som herr Aulie og påtalemyndigheten tenker å gjøre det på den måten, — hvilket også er forståelig, men neppe tillatelig.

Leviten.

forning Et Wizo i Oslo blitt innskrevet i Den Gyldne Bok i Israel. (N.H. & S.T. 11.4.51).

HISTORIEN OM KRONINGSSTENEN synes på langt nær å være avsluttet. Stemningen blant de skotske nasjonalister er opprørt, og den er ikke blitt bedre etter at den engelske innenriksminister som svar på interpellasjoner i Underhuset uttalte: «Når et tyveri er begått er det vanlig at det stjalne blir bragt tilbake til plassen hvorfra det er tatt». Dette var en uheldig formulering, for skottene sier at engelskmennene stjal stenen fra Skitland i år 1298. Det er sannsynlig at det er kong Georg som nå i egenskap av engelsk-skotsk unionskonge må løse denne gordiske knute.

(St.holms-Tidn. 13. 4. 51.)

DEN TSJEKKOSLOVAKISKE REGJERING har bedt Frankrike om senest 26. april å stenge det franske generalkonsulat i Bratislava i Slovakia. Videre kreves det at de franske institut i Praha, Brno og Bratislava blir stengt senest den 1. mai og at lærerne innen denne dato forlater landet. De britiske og amerikanske institutter ble som kjent stengt i fjor. (St.holms-Tidn. 9. 4. 51.)

GENERALOBERST VON FALKENHAUSEN som for kort tid siden ble løslatt fra belgisk fangenskap, betegnet i et presseintervju den tidligere belgiske ministerpresident Spaak som en «avvist Kollaboratør». Spaak og tidligere utenriksminister England først etter at deres tilbud om samarbeid var blitt avvist av tyskerne. Spaak har erklært at Falkenhagens beskyldning er det rene oppspinn. (Die Zeit nr. 14 51.)

DEN BRITISKE REGJERING har anlagt sak mot en viss Hans Isbrandtsen fra den amerikanske handelsmarine. I 1950 ble nemlig skipet hans, «Flying Arrow», som gikk på Shanghai skutt i brann av en nasjonalistisk minelegger. Et britisk krigsskip kom til og hjalp med å slukke brannen. Nå forsøker altså briterne å kreve en million dollar i bergingslønn for hjelpen. (Newsweek, 9. 4. 51.)

STORBRIANNIA har overfor De forente stater hevdet at Formosa bør tilfalle China og at Den kinesiske folkerepublikken bør være med på fredsforhandlingene med Japan. (Arb.bladet 14. 3. 51.)

prøve på å heve akkurat hjemmefrontens ledelse opp i mai-sol, slik «Farmand» finner for godt å gjøre det.

Det er helt sikkert ikke veien til noen pakt for å få enet Norges folk. Og uten at det nå snart finner sted kan det bare bli til at Erling Winsnes får rett, der han skrev: «et folk som dør uten å ha opplevet ungdom og manndom, midt foran jordklodens duftende høysommer».

E. A. S.

Nordmørspostens Trykkeri